

Според занаята, с който си изкарват хляба, са *ситари*, които правят сита, *гребенари* – гребени, *калайджии*, които калайдисват, *джамбази*, които се занимават с търговия на коне, *налбанти*, които подковават, и т.н. Според мястото или страната, от която идват, в Силистренско живеят цигани християни, назоваващи себе си *сръбски цигани*, които твърдят, че са дошли тук през Сърбия. Тях останалите групи наричат още *златари*, поради подчертаната им привързаност към златото във вид на монети, нанизи и особено на златни зъби, които смятат за особено красиви и емблематични. В района има и немалки групи от т. нар. *влашки, румънски цигани*, дошли тук от Влашко, Румъния. Наричат ги още *копанари*, заради основното им занимание – правене на дървени копанки, лъжици и корита.

В Силистренско живеят три основни цигански общности, които до голяма степен са ендогамно обособени. Първата и най-многобройна общност е на т. нар. турски цигани, мюсюлмани. Техният майчин език е турският, но се срещат и такива, предимно сред най-възрастното население, които са билингвистични – говорят турски и *романес* (цигански). Голяма част от тази група се турчеят и се самоназавават турци или *миллет* (в значение на народ).

Втората общност е на т. нар. български цигани, християни, чийто майчин език е романес. Те спадат към голямата група на *калдараши*, *кардараши*, които често се самоназавават *ром циганяк*, в смисъл на истински цигани. *Ний сме йерлии хора. Другите, от София, Сливен, ни казват кардараши – катунари, чергари, пък ний сме сръбски цигани, йерлии.* Калдараши изповядват православната християнска вяра и са подчертано религиозни. Те все още пазят ромския си език, както и своите традиции, празници и обичаи. Единствено при тях е запазен циганският съд – *мешаре*, който сам решава възникналите проблеми на ромите, които живеят на едно място.

Към третата група се отнасят т. нар. влашки или румънски цигани. Наричат се така, защото дълго време са били роби в рудниците на Влашко и Молдова. След официалното им освобождаване голяма част от тях се заселват в България. Влашките цигани изповядват православното християнство, не говорят романес, който е бил забравен по време на тяхното робство, а използват диалект на старорумънски език и демонстрират влашко етническо самосъзнание. Наричат себе си *рудари, власи, стари румънци*, а останалите им казват *копанари*.

В по-голямата си част празниците и обичаите на циганите от района са религиозни и следват празничния календар на православното християнство и исляма. Трябва да се отбележи, че религиозното осмисляне на